

Pepe Raventós: “Somio amb un Penedès de sumoll i xarel·lo”

El responsable de Raventós i Blanc i Can Sumoi entén que cal un canvi de rumb per garantir la supervivència del vi català

Eva Vicens

03/12/2023 18:00

“Està sent un any especialment difícil per a la pagesia, la situació és severa”, diu amb preocupació **Pepe Raventós**, propietari de Raventós i Blanc i Can **Sumoi**. I ho diu, des d’aquest segon projecte, als viticultors amb els quals treballa i a qui compra el raïm per a elaborar els seus vins. Aquesta última campanya ha estat especialment complicada, per la falta d’aigua, i, així i tot, ha mantingut intacte el compromís, recorda, de **pagar preus que s’apropen a l’euro** per cada quilo de raïm, concretament, de mitjana, **1,10 €/kg** a Raventós i Blanc i a **0,90 €/kg** a Can Sumoi.

La falta de pluja en aquestes darreres campanyes al Penedès ha fet que la producció hagi estat menor, però la preocupació va més enllà quan es pensa en la **següent campanya**. “Com podarem, si no hi ha fusta, el sarment no ha crescut, hi ha **ceps que ni tan sols podran brotar**”, lamenta el viticultor. I en el cas que brotin, i creixin, sent altament optimistes, el segon repte, el del cabirol que, sumat al senglar, “fa malbé els brots tendres i es carrega el 100% de la producció”.

“Fa falta un canvi de rumb, un cop de timó”

Can Sumoi és el projecte més personal de Pepe Raventós, on va **recuperar una finca datada a 1645** que havia estat abandonada. Hi treballa una **vintena d'hectàrees** de vinyes velles, que superen el mig segle de vida, que estan envoltades per 380 hectàrees de bosc i on es conserven **tres masies** de finals del segle XVII on ja hi ha documentada la producció de vi. “És la recuperació d'una viticultura heroica, **de muntanya**, i també de la varietat **sumoll** amb l'objectiu de defensar el potencial del nostre territori”, reivindica.

S'atura amb la sumoll, insistint en el fet que “**cal simplificar el discurs varietal**”. I s'explica, “tenim la **xarel·lo i la sumoll**, una climatologia única. Hem de confiar en cicles més humits i orientar tota la feina a **potenciar l'expressivitat** d'aquestes dues varietats reines, que han demostrat ser resilients”. I sumat a això, orientar la feina cap al control dels rendiments i fer vinificacions de qualitat, perquè sí que “hi ha molts quilos i moltes ampolles, però qui hem de fer els deures som els qui treballem qualitat: no podem vendre barat”. I afegeix, “si això passa per reduir volums, controlar rendiments, endavant, perquè el resultat serà que ens percebran com un **territori de prestigi**”.

Així, Pepe Raventós entén que és moment de fer “**un canvi de rumb, un cop de timó**”. El context és el que és, el clima urgeix, però insisteix en el fet que s'ha de “tornar el protagonisme a les valls, als pobles, a les parcel·les”. Entén que el camí exigeix deixar de criticar als grans i reforçar la feina dels mitjans i petits, els “qui treballem pel prestigi”, precisa. Com a orientació, tres pistes. Seguir reflectint els orígens en els vins, pagar el que toca pel preu del raïm i centrar la nostra producció en les varietats del territori. “El món té ganes de conèixer els nostres vins”, etziba.

“Per què no tenim confiança en nosaltres mateixos?”, conclou, perquè això és el que ens farà seguir en el camí de la **competitivitat**.